

2.10.2

בכל פעם שאחד מעורכי שבועון זה ביקש לנסוע לחוץ-לארץ בשנים האחרונות ניסתה המשטרה להפריע לו, ותמיד היתה דרושה התערבות של בית-המשפט כדי לסלק את המיכשול המשטרתי. לפני שנה, ערב צאתי לקובה, שוב מצאה המשטרה עילה למנוע את יציאתי: משפט שהיה תלוי ועומד על פירסום כתבה מסוימת. פניתי באמצעות עורך-הדין שמואל רחביה לבית-המשפט, וזה הורה למשטרה לבטל את העיכוב.

אך בזאת לא תמה הפרשה. היא הגיעה לקיצה רק השבוע, כאשר פירסם שופט השלום מפתח-תקוה אריה גרף את פסק-הדין הבא:

"הנאשם שלום כהן, ראש מערכת העולם הזה, מואשם בהתנהגות פרועה במקום צבורי, עבירה על סעיף 193(א) לפקודות החוק הפלילי 1936, בזה שבתאריך 9.11.60 במשרד מרשם התושבים בפתח-תקוה התנהג באופן פרוע, היינו דפק על השולחן והקים צעקות.

"מן הראוי לציין העובדות שהתרחשו קודם המקרה אותו מיחסת התיביעה לנאשם. הנאשם — שדרכונו פג תוקפו — הגיש בסוף חודש אוקטובר 1960 בקשה ל-משרד מרשם התושבים בפתח-תקוה להארכת תוקפו של הדרכון ובקשה להיתר-יציאה, כי היה בדעתו לעזוב את הארץ ב-15.11.60. אין חולקין שהבקשות הוגשו ב-31.10.60 בצרוף המלצות מטעם מערכת העולם הזה ומטעם לשכת העתונות הממשלתית לזרז הספול בענין. נוסף על המלצות אלה אף המציא הנאשם תעודת שחרור ממס הכנסה והיתר מהצבא, כך שמבחינת המשרדים הממשלתיים ה-מעוניינים היה הכל כשורה. כנהוג פנה משרד הפנים בפתח תקוה למשטרה... ואמנם במכתב — מטעם אגף החקירות של המטה הארצי של המשטרה הנושא תאריך 4.11.60 — אל סגן הממונה על המחוז בפתח תקוה נאמר שמשטרת ישראל מתנגדת למתן היתר יציאה לנאשם, ובמכתב הערה נוספת כדלקמן: התנגדותנו לגבי הרשום לעיל טעונה אשר מנומק תוך 10 ימים... בהעדר אשר יש לראותה לאחר תקופה זו כמבוטלת.

"פקיד משרד מרשם התושבים מר הס, שקיבל הדרכון והמסמכים ביקש את הנאשם לחזור תוך יום-יומיים בהגדתה שהדבר יסודר בהקדם — כך מוסר הנאשם — ואמנם בתאריך 4.11.60 סר הנאשם למשרד לקבל תשובה ונמסר לו על התנגדותה של המשטרה למתן היתר-היציאה. אשר לדרכון, הוארך תוקפו החל מ-1.11.60. הנאשם ביקש הדרכון חזרה כדי להכין הויות הדרושות, ומבוקשו ניתן לו אחרי שחתם על קבלתו. בינתיים פנה הנאשם לבית-המשפט וניתנה לדבריו החלטת על-ידי השופט, לפיה אין מניעה להיתר יציאתו של הנאשם מן הארץ אחרי מתן ערבות מתאימה... כך או אחרת חלף הזמן ובתאריך 9.11.60 פנה הנאשם שנית למשרד הפנים בפתח-תקוה אל פקיד הקבלה ולדבריו, הציג בפניו החלטת השופט וזה הפנהו אל הפקיד הממונה עליו הוא מר שפרלינג, לספל בדבר.

"... וכאן התרחש המאורע בעטיו הובא הנאשם לדין. אולם בטרם אקבע פרטי המקרה, מן הראוי שאציין כמה עובדות נוספות. האחת שבתיק המשרדי צוינה הערה — וזה לדברי מר שפרלינג עצמו — שהפקיד מר הס קיבל בתאריך 8.11.60 הודעה טלפונית מהמטה הארצי של המשטרה שאין התנגדות ליציאתו של הנאשם מן הארץ לאחר התאריך 15.11.60. והשניה, שמר שפרלינג סרב אף בתאריך 9.11.60, היינו יום לאחר שהוסרה המגבלה מטעם המשטרה, להוציא את היתר-היציאה לנאשם, בטענה שטרם חלפו 10 הימים הנקובים במכתב המשטרה וזה מיום 4.11.60.

"הדגשתי עובדות אלה כדי להעיר שתועמלתו של הנאשם והתרגויותו במקומם היו וכל אדם סביר, אולי אף מה סבלנים והבלתי נוחים להתרגו, היה מתרעם... ועתה לקורות בחדרו של מר שפרלינג. זה טוען שהנאשם הקים צעקות ודפק באגרופיו על השולחן מספר פעמים דפיקות הזקות, דבר שמנע ממנו האפשרות להגיש בקשה בעבודתו. מאידך טוען הנאשם שאמנם התרגו אולם לא הקים רעש ולא דפק על השולחן ומכאן שלא התנהג באופן פרוע, כפי שמחסיס לו בגליון-האישום. מן הראוי לציין בשלב זה עובדה נוספת, והיא, שלכשהציג הנאשם למר שפרלינג את דרכונו למתן היתר-היציאה ותוך סערת הויכוח על מתן או אימתן היתר-היציאה, נטל מר שפרלינג הדרכון מעל השולחן והכניסו לכספת ברזל.

"... אין לי ספק שבמסיבות המקרה התרעם הנאשם... ואין לי ספק שאף מר שפרלינג — שנראה לי כפקיד מסודר, ודקדקן ופונט (בלע"ז) — התרגו על שזה עמד על דרישותיו שנראו לנאשם כצודקות... מכל מקום לא אוכל לקבוע את מידת הרעש או ההמולה שגרם לה הנאשם ובעיקר אין בידי לקבוע שהנאשם התנהג באופן פרוע במובן סעיף 193(א) לחוק הפלילי. המלה "פרוע" דורשת התייחסות חריפה יותר, בולטת יותר, שיש בה משום השתוללות והתהוללות ואין ספק שלו היתה כזאת היתה גורמת להתערבותם של פקידים אחרים במשרד, העובדים בחדר הסמוך, ונציג התיביעה הצהיר שבחקירה הוברר שלא היו כל עדים נוספים למקרה. ויכות, אף שיהיה חרוף ובקול רם, עוד אינו כהווה התנהגות פרועה במובן החוק ואפשר ובסבך הויכוח נראתה למר שפרלינג התנהגות הנאשם כפרועה, מכאן שמחליט אני לזכות הנאשם מהאשמה המיוחסת לו.

"... אין אני סבור שמר שפרלינג חפץ היה לשים מכשולים על דרכו של הנאשם. ציינתי שפקיד מדוקדק הוא ונשמע להוראות ולהנחיות, אולם כל המוסיף גורע... עובדי מדינה הם משרתיו הנאמנים של הציבור ועליהם לבוא לעזרתו."

• משפט שהסתיים בזיכיו המוחלט של העולם הזה.

איש כפי

התורה ברוח הלאומי

הברלון בע"מ

החוט הוא עושה את האדם" — אך החוט הוא העושה את הלבוש. כן-לון הוא השם לחוט חדיש ובעל תכונות מיוחדות אשר פותח במפעלים הגדולים של חברת Joseph Bancroft & Sons Co., USA

בקלות תבחינו במעלות הכן-לון:

- מצטיין ברכות עדינה אך לא על חשבון חוזקו
- קל לכביסה אך שומר על צורתו ונראה חדיש תמיד
- גמיש ומתאים עצמו לחמוקי הגוף אך אינו מתמתח
- קל במשקלו אך מתאים לכל עונות השנה.

התוית של "כן-לון" עם סמל החתול מכטיחה לך כי הלבוש עשוי מחוטי "כן-לון" אמיתיים ואיכותו נבדקה ו-אושרה ע"י מעבדות חברת "בנקרופט"

הברלון בע"מ

המפעל הישראלי היחיד בעל הזכות ליצור חוטי כן-לון לפי הפטנט של בנקרופט בארה"ב.

בן לון

למדו שפות

עברית * אנגלית
צרפתית * גרמנית

קורסים לפניהצהריים,
צהריים ואחר-צהריים

קורסים מורוים למבוגרים Cambridge Certificate
עזרה לתלמידי בייס יסודיים ותיכונים

ברליץ - BERLITZ

תל-אביב נחלת בנימין 2 טלפון 56347

תוך זמן קצר
תואר לרקוד
בניס סבוי

ת"ת 38 הנהגה

